

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/269/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216202639
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3216202639.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovovej v spore žalobcu: F. W. zastúpená Advokátskou kanceláriou H. s.r.o., so sídlom W., T. A., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej: N. A., bytom W. nad W., X. XX/XXX, o zaplatenie 3.906,73 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 05. apríla 2017, č.k. 4Csp/33/2016 - 50, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a , aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu F. W. vstúpila spoločnosť H. I. s.r.o., so sídlom T. A..

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 371,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3 371,87 eur od 10.02.2015 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 90 eur mesačne, ktoré sú splatné vždy do 25. dňa v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v prípade omeškania s plnením jednej splátky sa stáva zročný celý dlh. Výrokom II. súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výrokom III. rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 72,62%. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu úveru 3 906,73 eur, sumu 351,12 eur ako zmluvný úrok z istiny do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, zmluvný úrok vo výške 19 % ročne zo sumy 3 906,73 eur od 23.04.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3 906,73 eur od 10.02.2015 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca so žalovanou uzatvorili dňa 31.05.2013 zmluvu o úvere, dostupná pôžička, na základe ktorej žalobca žalovanej poskytol finančné prostriedky v sume 4 000 eur, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v 72 splátkach po 97,85 eur počnúc dňom 15.06.2013 pri úrokovej sadzbe vo výške 19 % ročne. Dátum konečnej splatnosti bol dohodnutý na deň 15.05.2019, dátum splátky bol dojednaný k 15 dňu v mesiaci. RPMN činila 20,74 %, priemerná RPMN bola 19,47 %, celková výška nákladov na úver bola určená v sume 2 669,63 eur. V zmluve bolo dohodnutý základný súbor poistenia. Listom zo dňa 22.04.2014 žalobca oznámil žalovanej predčasnú splatnosť úverovej pohľadávky v celom rozsahu s uvedením dlžnej sumy v celkovej výške 4 261,17 eur, s výzvou k zaplateniu do 10 dní od doručenia, pričom zásielka sa vrátila žalobcovi neprevzatá v úložnej dobe. Ďalej z predložených listín žalobcu súd zistil, že žalovaná žalobcovi uhradila celkom sumu 628,13 eur. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 54 ods. 1, 2, § 3 ods. 1, § 517 ods. 1, 2, Občianskeho

zákonníka; § 2 písm. a), b), d), g), h), i), § 9 ods. 1, 2 písm. j), k), § 11 ods. 1 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 497 Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie uviedol, že zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou má spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupovala žalovaná ako spotrebiteľ, ktorá čerpaním úveru uspokojovala svoje osobné potreby a žalobca vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola pripravená vopred na formulári vrátane znenia obchodných podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovanou ako spotrebiteľom. Preto súd na posúdenie daného záväzkového vzťahu aplikoval ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v príslušnom znení v ustanovení § 9 ods. 2 uvádza náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom neuvedenie vybraných z nich ustanovenie § 11 ods. 1 sankcionuje tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd bol toho názoru, že v danom prípade v zmluve absentuje údaj o výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.). Uvedené údaje nemožno v zmluve nahradiť odkazom na ust. § 9 ods. 3 citovaného zákona, teda právom dlžníka vyžiadať si bezplatne výpis z úverového účtu vo forme amortizačnej tabuľky. Na rozdiel od výpisu z úverového účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorý by mal odrážať aktuálny stav splatenia jednotlivých položiek, údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platiach a spôsobe ich započítania. Súd zistil, že pri počte splátok 72 a výške splátky 97,85 eur, uvedených v zmluve, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť predstavuje 7 045,20 eur, a teda nie sumu 6 669,63 eur (úver 4 000 eur a celková výška nákladov na úver 2 669,63 eur) ako to uviedol veriteľ v zmluve. Podľa názoru súdu ide o nesprávne stanovenie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a tým aj nesprávne určenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť tak, ako to definuje § 2 písm. g), h) citov. zákona, čím je spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume „preplatenia“ úveru. V danej zmluve tak nebola uvedená správne ani náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) citov. zákona, keď uvedené je významné aj pre správne stanovenia RPMN. Súd zdôraznil, že ak sú celkové náklady na úver stanovené v zmluve v nižšej sume ako sú v skutočnosti, je následne aj RPMN stanovená v nižšej percentuálnej výške (pri úvere vo výške 4 000 eur, počte splátok 72 a výške splátky 97,85 eur, predstavuje RPMN hodnotu 22,99 % a nie ako uvádza veriteľ v zmluve 20,74 %). S poukazom na uvedené dospel súd k záveru, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, a to vzhľadom na absenciu uvádzaných náležitostí, resp. ich nesprávne určenie v zmluve. Nad rámec uvedeného súd uviedol, že žalobca si uplatňoval v spore okrem iného aj nárok na úrok v dohodnutej výške z dlžnej istiny aj po zosplatení úveru. Takýto úrok mu však nepatrí. S poukazom na ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka súd konštatoval, že zmluvná odplata patrí veriteľovi len za čas, počas ktorého dlžník užíva peňažné prostriedky v súlade so zmluvou. V momente, kedy užívanie peňažných prostriedkov je v rozpore so zmluvou, ide o omeškanie upravené osobitnými predpismi, na ktoré sa viažu iné nároky a tieto možno zmluvne upraviť len v takom rozsahu, ako to zákon pripúšťa. Opačný výklad by viedol k neprimeranému a nedôvodnému znevýhodneniu veriteľov poskytujúcich peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere alebo zmluvy o pôžičke oproti všetkým iným veriteľom peňažných prostriedkov. Z tvrdení žalobcu, ktoré neboli zo strany žalovanej popreté, z listinných dôkazov predložených žalobcom mal súd za preukázané, že žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti tým, že poskytnutý úver riadne nesplácala. Pretože predložená uzatvorená zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle 9 ods. 2 písm. j), k) citovaného zákona, bolo potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a žalovaná je tak povinná vrátiť iba istinu úveru, ktorú vyčerpala, a to v sume 4 000 eur bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná žalobcovi celkom uhradila 628,13 eur a na základe týchto skutočností a zákonných ustanovení žalobcovi patrí právo len na zaplatenie zostatku poskytnutých finančných prostriedkov z úveru spolu s úrokom z omeškania, t.j. suma 3 371,87 eur a vo zvyšnej časti istiny spolu s úrokom z omeškania žalobu zamietol. Súd uviedol, že keďže sa žalovaná dostala do omeškania s platením svojho peňažného záväzku, vzniklo žalobcovi právo popri dlžnej istine i na úhradu úroku z omeškania. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 10.02.2015 do zaplatenia, ktorý mu súd podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. aj priznal. S poukazom na ust. § 232 ods. 2, 3, 4 C.s.p. súd konštatoval, že toho času nie je v možnostiach žalovanej, ktorá je na materskej dovolenke, poberá iba rodičovský príspevok v sume 203 eur (od mája 2017 v sume 213 eur), prídavky na dieťa v sume 23 eur a žije sama s 18 mesačným dieťaťom, aby splnila povinnosť uloženú rozsudkom v lehote troch dní a určil jej túto povinnosť splniť v mesačných splátkach po 90 eur s tým, že v prípade omeškania jednej zo splátok, stane sa splatným celý dlh. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil § 255 ods. 2 C.s.p. Uviedol, že žalobca bol v konaní úspešný v sume 3 371,87 eur, pričom žaloval sumu 3 906,73

eur, čo predstavuje 86,31 % a žalovaný bol úspešný v 13,69 %. Žalobcovi voči žalovanej patrí nárok na náhradu trov vo výške 72,62 % (86,31-13,69).

2. Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie alebo jeho zmeny a vyhovenia žalobe. Namietal, že súd prvej inštancie uviedol, že zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú je žalovaná povinná uhradiť. Tento skutkový záver súdu prvej inštancie je nesprávny. Žalobca a žalovaná uzavreli zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 4 000 eur. Žalovaná bola povinná vrátiť poskytnutý úver v mesačných splátkach. Celkový počet mesačných splátok bol 72. Výška 1. až 71. mesačnej splátky bola 97,85 eur a výška 72 splátky bola 71,48 eur. Poplatok za poisťné bol vyčíslený vo výške 4,85 eur. Poisťné bolo dobrovoľné a nemalo žiadny vplyv na poskytnutie úveru. Celková čiastka úveru, ktorú mala žalovaná uhradiť pri riadnom a včasnom splácaní predstavovala sumu 6 669,63 eur. Znamená to, že medzi čiastkou, ktorú mala žalovaná uhradiť a celkovou sumou, ktorá bola uvedená v zmluve, je súlad. Ak súd prvej inštancie tvrdí opak, takýto záver nezohľadňuje skutočnosti, a to celkový počet splátok uvedených v zmluve bol 120, neznamená to však, že každá z týchto splátok bola vo výške 97,85 eur (93 eur výška mesačnej anuitnej splátky a 4,85 eur poisťné). V čase uzatvorenia zmluvy bol úver pre žiadateľov ponúkaný pod obchodným označením „dostupná pôžička“. Žiadateľ o úver si volil dobu splácania v ucelených rokoch, pričom si zvolil dobu splácania 6 rokov (72 mesiacov). Ak žalovaná požadovala dobu splácania úveru v trvaní 72 mesiacov, informačný systém žalobcu zaokrúhlil výšku mesačnej splátky tak, že výsledkom tohto procesu bolo rozpočítanie celkovej požadovanej čiastky úveru na požadovaný počet splátok, pričom splátka, ktorá nedosiahla výšku pevnej mesačnej splátky bola určená ako posledná. Preto 72. splátka bola vo výške 71,48 eur. Vzhľadom na uvedené bol toho názoru, že zmluva obsahuje základnú náležitosť - celkovú čiastku, ktorú bola povinná žalovaná uhradiť a táto čiastka je uvedená správne. Súd prvej inštancie vyhodnotil údaj o celkovej čiastke, ktorú bol žalovaný povinný uhradiť, ako nesprávny. Keďže súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým záverom, vykonal aj nesprávne právne posúdenie zisteného skutkového stavu. Zo znenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nevyplýva, akým spôsobom má byť určená celková suma, ktorú je spotrebiteľ povinný uhradiť. Zákonná úprava vyžaduje len to, aby úverová zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru takýto údaj obsahovala. Súd prvej inštancie tak nesprávne vec právne posúdil, ak uviedol, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú má žalovaný uhradiť a na základe toho určil, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Takýto postup má aj znaky formalistickej aplikácie zákona a nezohľadňuje účel sankcie podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa jeho názoru zmluva obsahuje všetky požadované obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a má tak nárok na úhradu všetkých dlžných splátok, ktoré žalovaná do dňa vyhlásenia prvoinštančného rozhodnutia neuhradila. Súd prvej inštancie nesprávne určil, že absentuje výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmysle § 9 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. sa uvedené ustanovenie aplikuje len v prípade, že obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj amortizácia istiny, pričom v takom prípade sa zákazníkovi v zmysle § 9 ods. 5 citovaného zákona poskytuje amortizačná tabuľka. V danom prípade nebola dohodnutá amortizácia istiny úveru a z tohto dôvodu sa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. dá vyhovieť jedine nasledovným spôsobom, ktorý považuje žalobca za postačujúci. Zmluva o úvere obsahuje požadované náležitosti, keďže sa v nej uvádza, (i) výška úveru 4 000 eur, (ii) úrok vyjadrený v % p. a. - 19 %, (iii) výška mesačnej splátky, (iv) poplatok za správu a vedenie účtu, (v) RPMN banky v %, (vi) taktiež priemernú RPMN na trhu, (vii) celkovú výšku nákladov, (viii) dátum 1. splátky, (ix) dátum nasledujúcich splátok, (x) počet mesačných splátok, (xi) dátum konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje za absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť. Takýto záver potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. septembra 2012, sp. zn. 17Co/151/2012. Okrem uvedeného významným faktorom, ktorý svedčí v prospech jeho výkladu je aj znenie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48"), ktorá na rozdiel od predchádzajúcej smernice zavádza v čl. 22 ods. 1 tzv. maximálnu harmonizáciu, čiže požiadavku na prijatie takej vnútroštátnej právnej úpravy, od ktorej sa nemožno odchyliť. Ustanovenie čl. 10 smernice 2008/48 pritom veľmi presne stanovuje, aké náležitosti má mať zmluva o spotrebiteľskom úvere, pričom toto ustanovenie neuvádza žiadne také vytyčované požiadavky na náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako stanovuje § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. (požiadavku na sprístupnenie výpisu vo forme amortizačnej tabuľky sa týka len prípadu amortizácie istiny, čo nebol

daný prípad). Zotrúva na svojom tvrdení, že výška RPMN uvedená v zmluve bola uvedená správne. Dodal, že súd prvej inštancie nesprávne určil, že on nemá nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru. Zmluvný úrok je odplatom za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako podnikateľskej činnosti veriteľa. Sankčný úrok nie je a nemôže byť kompenzáciou tejto ceny finančných prostriedkov, ako k tomu súdy vo svojej judikatúre nesprávne pristupujú. Poukázal na celkom opačný prístup českých súdov (napríklad rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 32 Cdo 3830/2014, sp. zn. 31 Cdo 2851/1999, 32 Cdo 2782/1999, 29 Cdo 2606/2000, 33 Cdo 113/2008).

3. Žalovaná k odvolaniu žalobcu uviedli, že s rozsudkom súdu prvej inštancie súhlasí. Súhlasí aj s možnosťou dlh splácať v mesačných splátkach, len nemá pokyny k plateniu splátok.

4. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie a po podaní odvolania navrhli spoločne žalobca a spoločnosť H., so sídlom T. A. písomným podaním, doručeným odvolaciemu súdu dňa 19.01.2018, aby súd pripustil v konaní zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpi spoločnosť doterajšieho žalobcu F., W., IČO: XX XXX XXX a na miesto žalobcu vstúpi spoločnosť H.. Návrh odôvodnili tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok bola ku dňu 13.06.2017 postúpená pohľadávka proti žalovanej, ktorá je predmetom sporu z doterajšieho žalobcu na spoločnosť H. a táto spoločnosť so svojim vstupom do konania na miesto žalobcu súhlasila.

5. Podľa § 80 ods. 1 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

6. Podľa § 80 ods. 2 CSP, súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

7. Na základe uvedených skutočností a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami CSP odvolací súd návrhu na pripustenie zmeny žalobcu v konaní vyhovel, pretože bolo preukázané, že po začatí konania došlo k prevodu pohľadávky proti žalovanej, ktorá je predmetom tohto sporu, a to z doterajšieho žalobcu - F. na spoločnosť - H. a táto spoločnosť so svojim vstupom do konania na miesto žalobcu súhlasila.

8. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

9. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 371,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3 371,87 eur od 10.02.2015 do zaplataenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 90 eur odvolaním napadnutý nebol, preto je rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

10. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne konštatoval, že uzatvorená zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou vychádzajúc z postavenia žalovanej ako dlžníka a správne dospel k záveru, že je namieste aplikovať zákon o spotrebiteľskom úvere. Správne potom preskúmaoval, či predmetná zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa uvedeného zákona.

11. Zamietavú časť rozhodnutia založil súd prvej inštancie okrem iného na použití ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy medzi stranami sporu. Podľa uvedeného ustanovenia, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Inak veriteľ nemá právo na úroky a poplatky za úver (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.).

12. Súdna prax nebola pri aplikácii uvedeného ustanovenia donedávna jednotná. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.2.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017 však prijalo záver, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Zamietnutie žaloby z uvedeného dôvodu potom nie je v súlade s uvedeným záverom NS SR.

13. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom dňa 31.05.2013 zmluvu o úvere - "dostupná pôžička", na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 4 000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 72 mesačných splátkach, pričom výška mesačnej splátky bola určená na 97,85 eur (vrátane poistného, ak je úver poistený). Dátum prvej splátky bol stanovený do 15.06.2013. Výška úrokovej sadzby v zmluve o úvere bola 19 % ročne, RPMN 20,74 % a priemerná RPMN 19,47 %. Dátum konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 15.05.2019. Celková výška nákladov bola uvedená v sume 2 669,63 eur. V zmluve je dohodnuté aj poistenie, a to základný súbor poistenia, pričom žalovaná vyhlásila, že spĺňa podmienky pre vznik poistenia schopnosti splácať úver, ktoré sú uvedené v bode 11.5 obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička. V bode 11.1 obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička bola žalovaná informovaná, že podmienky poistenia sú upravené v poistnej zmluve č. H., ktorú uzavreli banka ako poisťník a F. ako poisťovateľ a vo všeobecných poistných podmienkach pre poistenie schopnosti splácať úver, ktoré sú súčasťou poistnej zmluvy.

14. Súd prvej inštancie založil záver o úvere ako bezodplatnom a bezúročnom na viacerých dôvodoch. Jedným z nich bola nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j) z.č. 129/2010 Z.z.). Uvedené dovodil z vynásobenia počtu splátok uvedeného v zmluve (72) s výškou splátky uvedenej v zmluve (97,85 eur), čo predstavuje 7 045,20 eur. Pri istine úveru 4.000 eur tak vychádzajú celkové náklady 3 045,20 eur a nie 2 669,63 eur ako je nesprávne uvedené v zmluve.

15. Uvedený záver považuje žalobca za nesprávny, pretože podľa zmluvy bola výška mesačnej splátky bez poistného 93 eur a posledná splátka úveru bola vo výške 66,63 eur, čo je spolu 6 669,63 eur a po odpočítaní istiny 4.000 eur sú tak celkové náklady uvedené v zmluve vo výške 2 669,63, uvedené správne.

16. Tento argument žalobcu, i keď matematicky správny, však neobstojí, pretože zo zmluvy ani zo všeobecných obchodných podmienok nemožno dovodiť žalobcom prezentovanú inú výšku poslednej splátky. Zmluva je v tomto smere úplne jednoznačná, teda že úver sa spláca v 72 splátkach po 97,85 eur, inú dohodu z nej dovodiť nemožno, v dôsledku čoho je správny záver súdu prvej inštancie o nesprávne uvedenej celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a to v neprospech spotrebiteľa, pretože podľa údajov o výške nákladov sa úver javí lacnejší ako podľa súčinnu počtu splátok a výšky splátky. V neprospech spotrebiteľa nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť má identický dopad ako neuvedenie tejto náležitosti a úver je preto bezúročný a bez poplatkov, ako na základe tohto dôvodu správne rozhodol súd prvej inštancie.

17. Pretože absencia údajov o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je sama o sebe dostatočným dôvodom pre posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov, nezaoberal sa odvolací súd správnosťou ostatných dôvodov, z ktorých súd prvej inštancie tiež dovodzoval, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

18. Za situácie, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná bola povinná zaplatiť žalobcovi len rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 4 000 eur a sumou zaplatených splátok 628,13 eur, teda sumu 3 371,87 eur s prísli.

19. Pokiaľ odvolací súd tiež dospel k záveru, že úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, nedôvodná je aj námietka žalobcu o tom, že mu patrí zmluvný úrok aj po zosplatnení popri úroku z omeškania, keďže v prípade úveru, ktorý je bezúročný a bez poplatkov, žalobca na takýto úrok nemá nárok.

20. Vzhľadom na uvedené, keďže predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli úspešná žalovaná. Tejto však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli a tieto nevyplyvali ani z obsahu spisu, preto jej odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).